व्यावस्त्रया तेजी वायुराकाशमेव च। मध्ये पृथ्वी त्वध-चाप जडें वहति चानतः । तिर्वगवायुप्रवाहत नभी वर्ष्टात संक्रमे"। प्रपञ्चसारेऽपि 'प्रदयोक्भयोच दण्ड-संस्था प्रविदी तीयमधः क्यानुक दें सा प्रवनस्त्य पार्श्व गी ऽपि मध्ये गमनं भतगतिस्तन्द्ववेयम्" तलापि बाल्या-दावस्थाभेदमा इ ब्रह्मामले चत्तरस्व एकाटगपटले (खकीयनासिकायन्तु पञ्चमं परिकीर्तितस् । यदासा-प्रदमध्येत वायुर्भमति भैरव ।। तन्त्रासापयमध्येत भावाभावं विचारवेत् । खाकाशं वायुद्धपं क्ति तैज्ञधं-वार्षं पभी !। पार्थिवं क्रमगोत्तीयं बाल्यासादि का-नेष ह । वामीदवे शुमा वामा दिखा पुरुवः शुभः। वाबनां गमनं चीर्य गमनाविधिरेव च । केवलं मध्य-देशे हु ममनं पवनस्य प । तदाकार्यं विजानीयाहुबा-व्यभावं प्रकीत्तितम्। तिर्वगमतिस्तु नामाये वायोद-दयमेर प । केरखं अमर्थं चीयं सर्वमहुखमेर च। कियोरं तिहजानीवादायी तिर्यम्गती विभी १। केवचा-इ नामिनाय वायुर्गकति द्यादवत् । तत्ते जसं विजा-नीयात्ते जसा वचवान् भवेत्। यौदनं तदिचानीयात् कर्म सिक्तिभेवेरू अवस् । यदा व्याच्य गक्कती इ नासापुटमना-जुनम्। जलोदयं विजानीयात् तदाव्यामोक्रमेव च। तह दगतमावञ्च विचन्दोऽधिकचेष्टया । प्राप्तोति परमां मीति वार्याणीद्योऽर्णम्। यदाधीमच्चति चिमं विश्विद्वर्षभगोश्वरम्। यदा करोति प्राग् वाखं तदारी-गादुवनीद्यः। प्रिथव्या उत्ततं भागं रोगार्ते परि-यीङ्तम्। बस्तिमतं महादेव। बत्तवोमितवीमतः। प्रवनोगच्छति चिप्रं यामद्त्ति अभेद्तः। वाखनाचापुटं याति प्रियेशी जबसेव च। बदा फ्रांबाफर्वं दाहसु-हिताज्ञ सम्बद्ध है। तथीन वायवी यक्ति फलभागं तदा जभेत् । ध्ववस्थाभे हे तत्फलकयनं तत्वैव "यदीवं वाममागे तु बाजायाः प्रश्नकर्मीय । यदि तत् प्रमान् मन्त्रं करोति वामगासिनी। तदा रोगमवाप्रोति क-माही न भनेद्भ वस् । यदि वायूदयो वामे दिल्ली प्रकाः स्थितः । तटा क्रमलमात्रीति द्व्यागमनदुक्षभम् । व्यवसाद्द्वाहानिः सानानीगतफ्नापहन् । सङ्क्रङ्कः विवादञ्च भिन्ने भिन्नोदयात् ग्रमम्। बेवकं वरुषस्वैव प्रको दिवाणे गुमः। षागुभं प्रविनीदचे भेदोऽयं वरदुर्वभः। सदोदयं दिच चे च वायोक्ते जसएव च। व्याकाश्रम् विज्ञानीयात् ग्रुभाग्रभमलं प्रभी !। बदि

मान्यवयादेव वायोर्भन्दा गतिर्भवेत्। दक्तनाचा मध्यदेषे तदा वामीदयं शुभम । तदा वामे विचार्य वासुतेजः-खरख क। चालोद्यं विजानीयान्तिले चानिः खरे भयस् । एवं स्तम्बनानारे बदि गच्छति वायवी। तिकान् काने प्रमान् वामदक्तभागस्यसम् खः। तदा बन्यादानमनं यथा प्राप्तीति मानवः । तदा वायुप्रसादेन मात्रीति धनस्तमसः। देशान्तरात् शुभा बाली स्रायाति प्रमास्यदः" इति स्तीपु समेरेन क्रवक्यनं स्त्रास्त्रोदये "गुरुशुक्रबुधेन्द्रनां वासरे वामनास्तिः। सिद्यानि यर्नकार्येष क्रवापचे नियेततः। चर्काङ्गारकशौराणां वासरे टचनाहिता। खात्रवा चिरकालेन शुक्त नेवी-दयःस्थितः। अमारेबैजनाड्यास्त तत्त्वानां प्रयगुद्भवः । बाडीरात्रस मध्ये त सेया द्वादम मंत्रमाः । दमकर्तर-कन्या विस्तामीन निशाकरे। सेवे सिंहे च बहुवि-त्वायां मिधने घटे। छद्यो दिख्ये त्रेयः ग्रभाग्रभ विनिर्धयः"। वारादिभेदेन नाड्गीविधेषफत्तकथनम्। ''ति हेत् पूर्वीत्तरे चन्द्रोमात्तः पविभद्विषे। दच-नास्त्राः प्रवाचे द्व न मक्देहचपविमे" दति नाड़ी-विश्वेष दिगगितः। "वामचारप्रवाहे त व गच्छेत् पूर्व इतरे। परिपन्थी भवेत्तस नतोऽसी न निवर्तते । तकादम न मन्तव्यं नुधैः सर्वेष्टिते स् भिः । तदा तम त सङ्काते सत्त्र रेव न संगयः" रति व इ झाड़ोबस दिग्-विश्वेषगमननिन्दा। "शुक्रपचे दितीयायामके वस्ति चन्द्रभाः। प्रदेशप्रते महाञ्चामः प्रवास वौद्यं प्रजायते । खबाँदये यदा सूर्य चन्द्रे चन्द्रोदयो भवेत्। विध्यनि दिवारात्रियतान्वपि" अस्तनान्ता-मर्वायां चि फलक्षनस् ''बन्द्रकार्यं यदा स्त्र्यः स्त्र्यं बन्द्रोदवे भवेत्। चद्देगः बद्धाः हानिः शुभं वर्वे निवारयेत् इति विषरीतनिन्दा "स्वयं वा हे प्रवद्नि लाभं प्रकाशने युक्तमनःस्थिर्श्व। वासेव युक्तस्य त शीतरासः प्रवाइ-काचे फलमन्यद्वात्। बदा प्रत्य मकाचे स विपरीतोदयो भवेत्। चन्द्रस्थाने स्थिते चार्के रिवस्थाने च चन्द्रमाः। प्रथमे मानकोदी गंधन इनि दितीयके। तृतीये गमन विद्यादिस्नामं बत्रधेते । प्रश्चमे राज्यविमयं मते स-वीर्थनाथनम् । सप्तमे व्याधिद्वःसानि सप्तमे सत्य-म्हकति" इति दिनभेदेन विपरीतप्रवम् "कासलवं विनाऽनिष्टो विषरीतः यदा भवेत् । तदा दुष्टफां प्रोक्तं किञ्चिक्त नेऽतियोभनम्। मातर्भभ्याक्रयोश्वन्दः याव'-